

Sygn. akt I CNP 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie skargi G. Z. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 lipca 2013 r., wydanego w sprawie z powództwa Banku [...]

przeciwko G. Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w W. zasądził od G. Z. na rzecz Banku [...] kwotę 1038,75 zł z ustawowymi odsetkami i w pozostałej części apelację i powództwo oddalił. W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego prawomocnego wyroku pozwany wniósł o orzeczenie, że jest on niezgodny z art. 509 § 2 k.c. i art. 117 § 1 w zw. z art. 118 k.c. k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność wyroku, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa; którymi orzeczenie ewentualnie jest dotknięte. Z tego względu wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do omawianej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane).

W chwili wnoszenia skargi szkoda musi już istnieć co oznacza, że nie wystarczy zagrożenie jej wystąpienia albo przewidywanie, czy nawet pewność co do tego, że rzeczywiście zostanie wyrządzona. W związku z tym wskazywane przez skarżącego „pasywa” w jego majątku wynikające z tytułu wykonawczego, którym jest zaskarżone orzeczenie, jest niewystarczające, niewystarczające jest

także skierowanie go do egzekucji. Szkada powstaje dopiero po wykonaniu tytułu wykonawczego. Jak trafnie podniesiono w literaturze stanowisko to odpowiada pogładowi Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, że szkoda powstała w wyniku naruszenia prawa unijnego musi być rzeczywista i pewna (por. wyrok z 17 marca 1976 r., nr 67/75, *lesieur Cottle et Assicies*, Lexis Nexis nr 1156935). W skardze w ogóle nie uprawdopodobniono szkody we wskazany sposób, skoro nie wskazano jakoby zasądzoną zaskarżonym wyrokiem należność skarżący uiścił.

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).